

A japán propaganda

A japán katonai klikknek a Tanaka-programban lefektetett tervet ma Kína meghódításának kísérletében jutnak érvényre. A legújabb japán propaganda pedig rámutat arra az útra, amelyen ez a fiatal imperializmus a közeljövőben haladni akar. Az angol királyi impérium ezen féltve őrzött és nevelt gyermeke ma komolyan fenyegeti pártfogójának érdekeit. A nemrég nyilvánosságra hozott hét pont azt jelenti, hogy Kína leigázása Japán ázsiai vezető szerepéért folytatott harcának csak első szakasza. A hetedik pont így szól: „Kína gazdasági életét Japán segíteni és vezetni fogja Keletázsia közös megvédése érdekében.“ Keletázsiahoz tartoznak az angol, francia és holland gyarmatok, az indiai és a Csendes óceán.

Az imperialista hódítás katonai keresztülvitelét a kiküldött kémek és ügynökök raja előzi meg. A propagandának erről a fajtájáról a Journal de Moscou érdekes adatokat közöl. „Senki előtt sem titok már, hogy a francia Indokína, Sziám, Holland-India, a Távolkelet angol gyarmatait nem is említve, tele vannak japán kémekkel. Rengeteg japán tartalékos tiszt dolgozik mindenütt: moszdákban, borbélyműhelyekben, raktárakban, stb., ahol a japán hódítás lehetőségeit tanulmányozzák. Japán „halászhajók“ cirkálnak Távolkeleten és a tengerészetügyi minisztérium számára gyűjtik az adatokat.“ Evvel egyidejűleg a japánok gazdaságilag is igyekeznek kitűrni az angolokat, franciákat és hollandokat saját gyarmataikról.

A közelmúlt, de különösen a jelen bizonyítja, hogy a japánok nemcsak kémkednek és nem elégszenek meg gazdasági bomlasztással, hanem minden alkalmat felhasználnak arra, hogy a japán imperializmus számára lehetőségeket teremtsenek a fegyveres beavatkozásra. Elsősorban itt vannak a Csendes óceán apró szigetei, amelyek közül mindegyik fontos stratégiai pont. Egész Franciaországot izgalomban tartotta a Paracelsus sziget japán megszállásának kísérlete, mert innen a francia Indokína partjait sakkban lehet tartani.

Paracelsus, Formosa, Hainan — ez a japán imperializmus útja a Csendes óceán feletti uralom felé, de ezek egyúttal azok a várak is, amelyekből el lehet szakítani az összeköttetést Singapur és Hongkong között és meg lehet bénítani a francia Indokínát.

A kínai háború kétségtelenül Franciaországot érinti legkevésbé, mert Franciaországnak Kínában nincsenek nagy érdekeltségei. A kínai háború elsősorban az angol és amerikai tőkét fenyegeti. De, ha a japán militaristák terveit közelebbről nézzük, látjuk, hogy közvetve a francia érdekek is veszélyben forognak. A helyzet ismerői már most is figyelmeztetik Franciaországot, hogy nagy szükség lenne Anám partjain és a Kamrou-öbölben flottabázisokat építeni. A német ujságok már ma úgy írnak Kamroumról, mint a jövő francia Singapurjáról. A New-York Times

írja: „A Távolkelet eseményei követelik, hogy Franciaország erős flottabázist építsen ki magának.“

Azonban ha a jól megszervezett japán propagandát nézzük, világossá válik, hogy a francia Indokínát a veszedelem nemcsak tengerről, hanem Sziámból is fenyegeti. Erről ír Göring lapja is, a National-Zeitung, vázolvva a japán diplomácia tevékenységét Sziámban, amely gyors fegyverkezésbe kezdett japán segítséggel, úgy hogy ma 60 ezer embert tart fegyverben és 300 ezer tartalékkal rendelkezik. A japán pénzen emelt erődítések a francia Cambodge és az angol Burma közelében már ma világosan beszélnek arról, ami holnap bekövetkezhet.

A világ közvéleményét különösen lázba hozta az a hír, hogy Japán Sziám területén 110 km hosszú csatornát épít, ami Sziámot Bengál-lal köti össze. Ez azt jelenti, hogy Japán Szingapur megkerülésével tör az Indiai óceán felé. Erről a cseh Kotátka érdekes könyvében („Gyarmati politika“) ezt írja: „Sziámban — Szingapur megerősített hinterlandjában — a japán befolyás gyors ütemben nő. Japán ügynökök a sziámi császár udvarában, katonai kiképzők a hadseregben, tőke a bankokban és vasúttársaságokban, az egész országot átfogó kereskedelmi hálózat, a japán telepések és munkások ezrei, a maláji félsziget átvágási tervet, amelyek Szingapurt, a világ legnagyobb tengeri erődítményét ócskavassá teszik — mindez előhírnöke annak a viharnek, ami India körül a trópusi tengeren készül.“

Vegyük most ehhez a német gyarmati követeléseket, elsősorban Tanganyikát és joggal mondhatjuk, hogy a brit Indiai óceán, az angol Imperium Mare Nostrum-a fölött sötét viharfellegek tornyosulnak. Ugyanúgy, ahogy Japán, Németország is rávetette szemét a megerősítetlen belga Kongóra, a portugál Mozambikra. Mindannyiukat vonzzák angol Délafrika aranymezői, az olasz Keletafrika közelében — az Indiai óceán nyugati partjának közelében.

Mindezek a tervek ma még megvalósulásuk első szakaszában vannak. Erre jellemzők a mai propaganda és a revolverező fenyegetések. De az utóbbi időben történt engedmények Európában és Japán délkínai tevékenysége világosan mutatják, hogy a harc a világ új felosztásáért már elkezdődött

Szakács Gábor

*Csak a szőrét veti el a farkas, nem a természetét.
Ha a tó kiszárad, magától is elugrik a béka.
Üres kalász magasan hordja a fejét.
Piros alma is gyakorta férges.
Jobb dicsősegesen halni, mint ayalázatosan élni.
Hallgass olyan dolgot, kiben sok jó forog.
Nem mindenkor esik le a menykő, ha az ég zörög.*

(Magyar közmondások)